

Преюдициални въпроси

1. Следва ли изразът „други ценни книжа“, съдържащ се в член 13, част Б, буква г), точка 5 от Шеста директива 77/388/ЕИО ⁽¹⁾ (считано от 1 януари 2007 г., член 135, параграф 1, буква е) от Осма директива 2006/112/ЕО ⁽²⁾, съответно изменена) да се тълкува в смисъл, че той обхваща Granton-карта, когато става въпрос за прехвърляема карта, която се използва за (частично) плащане на стоки и услуги и при положителен отговор, освободени ли са в такъв случай издаването и продажбата на такава карта от облагане с ДДС?
2. Ако случаят не е такъв, следва ли изразът „други прехвърляеми инструменти“, съдържащ се в член 13, част Б, буква г), точка 3 от Шеста директива 77/388 (считано от 1 януари 2007 г., член 135, параграф 1, буква г) от Осма директива 2006/112, съответно изменена) да се тълкува в смисъл, че той обхваща Granton-карта, когато става въпрос за прехвърляема карта, която се използва за (частично) плащане на стоки и услуги и при положителен отговор, освободени ли са в такъв случай издаването и продажбата на такава карта от облагане с ДДС?
3. Ако дадена Granton-карта представлява „друга ценна книга“ или „друг прехвърляем инструмент“ в посочения по-горе смисъл, от значение ли е за отговора на въпроса дали издаването и продажбата ѝ са освободени от облагане с ДДС фактът, че при използването на тази карта облагането с данък на (една пропорционална част) от изплатената за нея цена е на практика нереалистично?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1)

⁽²⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Østre Landsret (Дания) на 17 октомври 2012 г. — ATP Pension Service A/S/Skatteministeriet

(Дело C-464/12)

(2013/C 9/52)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: ATP Pension Service A/S

Отговорник: Skatteministeriet

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 13, Б, буква г), точка 6 от Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че изразът „специални инвестиционни фондове съгласно определенията, дадени от държавите членки“ включва пенсионни фондове като разглежданите в главното производство, които притежават следните характеристики, при положение че държавата членка признава институциите, представени в точка 2 от настоящото запитване, като специални инвестиционни фондове:
 - а) възвращаемостта за служителя (получател на пенсия) зависи от печалбата, реализирана от инвестициите на пенсионния фонд;
 - б) работодателят не е задължен да прави допълнителни плащания за осигуряване на определена възвращаемост на получателя на пенсия;
 - в) пенсионният фонд инвестира колективно натрупаните средства, като прилага принципа за разпределяне на риска;
 - г) по-голямата част от плащанията в пенсионния фонд се основава на колективни трудови договори между организациите на пазара на труда, представляващи отделните служители и работодатели, а не на личното решение на отделния служител;
 - д) отделният служител може лично да вземе решение да прави допълнителни вноски в пенсионния фонд;
 - е) едноличните търговци, работодателите и ръководителите могат да решат да правят пенсионни вноски в пенсионния фонд;
 - ж) предварително определена част от пенсионните спестявания, уговорена в колективния трудов договор за служителите, се използва за закупуване на пожизнена пенсия;
 - з) получателите на пенсия понасят разноските на пенсионния фонд;
 - и) плащанията до определен размер в пенсионния фонд подлежат на приспадане за целите на националното данъчно облагане на доходите;
 - й) плащанията по индивидуалния пенсионен план, включително в пенсионен фонд, създаден към финансова институция, в рамките на който е възможно вноските да се инвестират в специален инвестиционен фонд, подлежат на приспадане за целите на националното данъчно облагане на доходите в същия размер, както по буква и);

- к) за сметка на правото на приспадане на вноските за данъчни цели по буква и) изплатените суми подлежат на данъчно облагане; и
- л) натрупаните средства по принцип следва да се изплатят след навършване на пенсионна възраст от съответното лице?
2. При положителен отговор на първия въпрос следва член 13, Б, буква г), точка 6 от Шеста директива да се тълкува в смисъл, че понятието „управление“ включва услуга като разглежданата в главното производство (вж. точка 1.2 от запитването)?
3. Следва ли съгласно член 13, Б, буква г), точка 3 от Шеста директива услуга като разглежданата в главното производство, засягаща пенсионните плащания (вж. точка 1.2 от запитване), да се разглежда като единна услуга или като няколко отделни услуги, които подлежат на самостоятелна преценка?
4. Следва ли член 13, Б, буква г), точка 3 от Шеста директива да се тълкува в смисъл, че освобождаването от ДДС, въведено с тази разпоредба за сделките, засягащи плащания или преводи, обхваща услуга като разглежданата в главното производство, засягаща пенсионните плащания (вж. точка 1.2 от запитването)?
5. При отрицателен отговор на четвърти въпрос следва ли член 13, Б, буква г), точка 3 от Шеста директива да се тълкува в смисъл, че освобождаването от ДДС, въведено с тази разпоредба за сделките, засягащи депозитите и текущите сметки, обхваща услуга като разглежданата в главното производство, засягаща пенсионните плащания (вж. точка 1.2 от запитването)?

(¹) ОВ L 145, 1977 г., стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва) на 25 октомври 2012 г. — Juvelta UAB/Lietuvos prabavimo rūmai

(Дело С-481/12)

(2013/С 9/53)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: Juvelta UAB

Отвeтник: Lietuvos prabavimo rūmai

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 34 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска национални норми, съгласно които за да се продават на пазара на държава — членка на Европейския съюз, златни изделия, внесени от друга държава членка (на износ), в която са били разрешени за търговия, тези изделия трябва да са маркирани със знак на упълномощено от държава членка независимо ведомство, който удостоверява, че носещото го изделие е проверено от това ведомство и съдържа разбираема за потребителите в държавата членка на вноса информация за пробата на изделието, когато такава информация фигурира в отделен допълнителен знак, поставен върху същото златно изделие?
2. Има ли значение за отговора на първия въпрос това, че както в настоящия случай, допълнителният знак с пробата върху златните изделия, който е разбираем за потребителите в държавата членка на вноса (например маркировка с три арабски цифри „585“), не е бил поставен от упълномощено от държава — членка на Европейския съюз, независимо ведомство по пробите и изпитванията, но съдържащата се в него информация съответства по смисъл на тази в знака, поставен върху същото изделие от упълномощено от държавата членка на износа независимо ведомство по пробите и изпитванията (например знак на държавата на износ, съдържащ арабската цифра „3“, обозначаваща съгласно законодателството на тази държава проба 585)?

Преюдициално запитване, отправено от Okresný súd Prešov (Словашка република) на 29 октомври 2012 г. — Peter Macinský, Eva Macinská/Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

(Дело С-482/12)

(2013/С 9/54)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Okresný súd Prešov

Страни в главното производство

Ицци: Peter Macinský, Eva Macinská

Отвeтници: Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.